

ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΝΑ ΣΤΗ ΜΗΤΡΙΑ

Η Κύπρος είσαι Μάνα μας
γλυκιά γενέτειρα μας,
πορτίς πολλοί την αφήσαμε
και ζούμε στη ξενιτιά μας.

Υπέφερε μέσ' τη σκλαβιά
κι' εσπάραζε με φτώχεια,
γι' αυτό πολλοί ετρέξαμε
και θρήκαμε μια ξένη
που άνοιξε με μια στοργή
την μητρική αγκαλιά της
και έγινε με τον καιρό
για μας αγαπημένη.

Μας άνοιξε διάπλστα
την κάθε ευκαιρία
και έδωσε εις τη ζωή
μια μέλλουσα ελπίδα.

Με μητρική στοργή
μας δέκτηκε μέσα στην
αγκαλιά της,
και σεν μας εξεχώρισε
που τα γεννήματά της.

Τη μάνα που μας γέννησε
πάντα την αγαπούμε
κι' αφού ήταν το τυχερό
στη μητριά να ζούμε
ας πούμε ένα ευχαριστώ
για τη φιλοξενία
κι' ασ' την αγαπήσουμε
σαν δεύτερη πατρίδα.

Ό,τι όνομα της δώσαμε
ότι και να τη λέμε,
παιδιά μας και εγγόνια μας
γενέτειρα τους είναι,
κι' από γενιά ως γενεά
Μάνα την έχουν κάνει
και λέγονται περήφανα
Κυπριαμερικάνοι.

ΣΑΒΒΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Από την Κυθρέα
και τώρα μετανάστης στις ΗΠΑ.

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΛΗΣΜΟΝΩ

Κύπρος βασανισμένη μάνα
για σε θρηνολογώ,
χωριό μου σκλαβωμένο
ποτέ δεν λησμονώ.

Ερείπια το σπίτι μας
ντόπια αγαπημένα,
δηλώ την αδικίαν
ποτέ δεν λησμονώ.

Στρατόπεδα και φυλακές
εγέμισαν χώμα το ιερό,
τον θάνατο αθώων
ποτέ δεν λησμονώ.

Το θάνατο χιλιάδων
διαθάζω και θρηνώ
τυρράνων κτηνωδίαν
ποτέ δε λησμονώ.

Το ματωμένο χώμα
γονατίζω και φιλώ,
αδέλφια σκλαβωμένα
ποτέ δε λησμονώ.

Τη θλιθερή των θέση
διαθάζω και (θρηνώ) πονώ
και στον κρυφό τους πόθο
ποτέ δε λησμονώ.

Πεμένοι και ραδένδυτοι
πως ζουν ανησυχώ
στερουμενοι των πάντων
ποτέ δε λησμονώ.

Εάν ποτέ ώ! Κύπρος μου
εσένα λησμονήσω,
ο Ζεύς μια αστραπή μου στείλει
και πλέον να μη ζησω.

ΣΑΒΒΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
από την Κυθρέα και τώρα
μετανάστης στις Ην. Πολ. Αμερικής